

The Love of God

By Elder Benjamin M. Z. Tai
Of the Seventy

Dieva mīlestība

Elders Benjamīns M. Z. Tajs
no Septiņdesmitajiem

April 2025 general conference

I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual.

One summer while traveling in a remote area, our family spent an evening sleeping outdoors under a cloudless sky. Clearly visible above us was the magnificent Milky Way, filled with innumerable stars and the occasional shooting star. While we marveled at the majesty of God's creation, we felt a reverent connection to Him. Our young children, who had grown up in Hong Kong, had never experienced anything like this before. They innocently asked if we lived under the same sky back home. I tried to explain to them that it was the same sky, but air and light pollution where we lived prevented us from seeing these stars even though they were there.

The scriptures teach us that "faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen." While disorienting distractions and terrestrial temptations cloud our spiritual vision, when we exercise faith in God and His Son, Jesus Christ, we receive clear assurance of Their reality and of Their concern for us.

In the Book of Mormon, the prophet Lehi saw "a tree, whose fruit was desirable to make one happy" and was the "most sweet, above all." When he tasted the fruit, his soul was filled with great joy, and he wanted his family to taste it also. We learn that this tree represents "the love of God," and like Lehi, we too can receive a joyful witness of God when we invite Him into our lives.

Jesus Christ embodies Heavenly Father's love

Es priekpilni liecinu, ka Glābējs Jēzus Kristus ir Dieva mīlestība. Viņa mīlestība pret mums ir pilnīga, personīga un nemainīga.

Kādu vasaru, apceļojot nomaļu apvidu, mūsu ģimene pavadīja vakaru, guļot zem klajas debess. Vīrs mums bija skaidri saskatāms krāšņais Piena ceļš ar neskaitāmām zvaigznēm, un laiku pa laikam mēs redzējām arī pa kādai krītošai zvaigznei. Apbrīnojot Dieva radītā varenību, mēs sajūtām godbijības pilnu saikni ar Viņu. Mūsu mazie bērni, kuri bija uzauguši Honkongā, nekad iepriekš neko tādu nebija pieredzējuši. Viņi nevainīgi jautāja, vai mēs mājās dzīvojam zem tām pašām debesīm. Es mēģināju viņiem paskaidrot, ka tās ir tās pašas debesis, taču gaisa un mākslīgā apgaismojuma radītā piesārņojuma dēļ vietā, kur dzīvojam, mēs nevaram šīs zvaigznes saredzēt, lai gan tās tur ir.

Svētie Raksti mums māca: „Ticība ir stipra paļaušanās uz to, kas cerams, pārliecība par neredzamām lietām.” Kamēr neskaidrību radošie traucēkļi un laicīgie kārdinājumi aptumšo mūsu garīgo redzējumu, izrādot ticību Dievam un Viņa Dēlam Jēzum Kristum, mēs saņemam skaidru pārliecību par to, ka Viņi dzīvo un par mums rūpējas.

Mormona Grāmatā pravietis Lehijs redzēja „koku, kura augļi bija iekārojami, lai padarītu kādu laimīgu”, un „bija vissaldāk[ie] no visiem”. Kad viņš nobaudīja šo augli, viņa dvēseli piepildīja liels prieks un viņš vēlējās, lai arī viņa ģimene to nobaudītu. Mēs zinām, ka šis koks simbolizē „Dieva mīlestību”, un, līdzīgi Lehijam, arī mēs varam saņemt priekpilnu liecību par Dievu, ja Viņu ieaicinām savā dzīvē.

Jēzus Kristus iemieso mīlestību, ko pret

for us. Through His atoning sacrifice, He took upon Himself our sins and was bruised for our iniquities. He has personally borne our griefs, carried our sorrows, and taken upon Himself our pains and sicknesses. He sends the Holy Ghost to comfort us, and the fruits of the Spirit include joy, peace, and faith, which fill us with hope and love.

While the love of God is accessible to all, many search earnestly for it, while others desire to feel God's love but do not believe that they deserve it. Some others are desperately trying to hang on to it. The scriptures and the Lord's prophet teach us that we can consistently experience God's love when, through the grace of Jesus Christ, we repeatedly repent, frankly forgive, strive to keep His commandments, and selflessly serve others. We feel God's love when we do things that draw us closer to Him, such as conversing with Him daily through prayer and scripture study, and stop doing things that distance us from Him, such as being prideful, contentious, and rebellious.

President Russell M. Nelson has invited us to "remove, with the Savior's help, the old debris in our lives" and to "lay aside bitterness." He has encouraged us to "bolster our spiritual foundations" through "centering our lives on [the Savior] and on the ordinances and covenants of His temple." He promised that "as we keep our temple covenants, we gain greater access to the Lord's strengthening power. ... We experience the pure love of Jesus Christ and our Heavenly Father in great abundance!"

I have a friend who was blessed with a beautiful family and a promising career. This changed when an illness left him unable to work, which was followed by a divorce. The years since have been difficult, but his love for his children and the covenants he has made with God have sustained him. One day he learned that his former spouse had remarried and had requested a cancellation of their temple sealing. He was troubled and confused. He sought peace and understanding in the house of the Lord. The day after his visit, I received the following message from him:

"I had an amazing experience in the temple last night. I think it was obvious that I still held quite a bit of resentment. ... I knew that I must change, and I have been praying all week to do so. ... Last night in the temple I literally felt the Spirit remove the resentment from my heart.

mums jūt Debesu Tēvs. Ar Savu Izpiršanas upuri Viņš uzņēmās uz Sevis mūsu grēkus un tika ievainots mūsu pārkāpumu dēļ. Viņš izcietā mūsu bēdas, nesa mūsu ciešanas un uzņēmās uz Sevis mūsu sāpes un slimības. Viņš sūta Svēto Garu, lai mūs mierinātu, un šie Gara augļi ir prieks, miers un ticība, kas mūs piepilda ar cerību un mīlestību.

Lai gan Dieva mīlestība ir pieejama visiem, daudzi to joprojām dedzīgi meklē, savukārt citi to vēlas sajūst, bet netic, ka ir to pelnījuši. Vēl citi izmisumā cenšas pie tās cieši turēties. Svētie Raksti un Tā Kunga pravietis mums māca, ka mēs varam pastāvīgi sajūst Dieva mīlestību, ja caur Jēzus Kristus labvēlību pastāvīgi nožēlojam grēkus, no sirds piedodam, cenšamies ievērot Viņa baušļus un pašai dziedzīgi kalpojam citiem. Mēs sajūtam Dieva mīlestību, kad darām to, kas mūs Viņam tuvina — katru dienu ar Viņu sarunājamies, lūdzam un studējam Svētos Rakstus, un pārtraucam darīt to, kas mūs no Viņa attālina, — pārstājam būt lepni, dumpīgi un neiesaistāties strīdos.

Prezidents Rasels M. Nelsons mūs aicina „atbrīvoties, ar Glābēja palīdzību, no veciem grūžiem savā dzīvē” un „[atmest] sarūgtinājumu”. Viņš mūs ir mudinājis „stiprināt mūsu garīgos pamatus, balstot savu dzīvi uz [Glābēju] un uz Viņa tempļa priekšrakstiem un derībām”. Viņš apsolīja, ka, „ievērojot savas tempļa derības, mēs gūstam lielāku piekļuvi Tā Kunga stiprinošajam spēkam. ... Mēs lielā pārpilnībā piedzīvojam Jēzus Kristus un mūsu Debesu Tēva tiro mīlestību!”

Man ir draugs, kurš bija svētīts ar skaistu ģimeni un daudzsološu karjeru. Tas mainījās, kad slimības dēļ viņš vairs nevarēja strādāt, kam sekoja šķiršanās. Pēdējie gadi ir bijuši grūti, taču viņa mīlestība pret bērniem un ar Dievu noslēgtās derības viņu ir stiprinājušas. Kādu dienu viņš uzzināja, ka viņa bijusī sieva ir vēlreiz apprecējusies un ir lūgusi anulēt viņu templī saistīto laulību. Viņš jutās nomākts un apjucis. Viņš meklēja mieru un izpratni Tā Kunga namā. Nākamajā dienā pēc tempļa apmeklējuma es no viņa saņēmu šādu ziņu:

„Vakar vakarā es templī guvu brīnumainu pieredzi. Es domāju, bija acīmredzams, ka manī joprojām bija diezgan liels aizvainojums. ... Es zināju, ka man ir jāmainās, un es visu nedēļu lūdzu, lai tas notiktu. ... Vakar vakarā es templī burtiski sajutu, kā Gars no manas sirds izdzēs

... It was such a relief to be freed from it. ... An ominous physical burden bearing down on me has been lifted.”

While he still has his challenges, my friend treasures that experience in the house of the Lord, where the liberating power of the love of God has helped him to feel closer to God, more optimistic about life, and less anxious about his future.

When we experience the love of God, we can bear up our burdens with ease and submit patiently and cheerfully to His will. We have confidence that God will remember His covenants with us, visit us in our afflictions, and deliver us from bondage. We will also desire to share the joy we feel with our family and loved ones. As with Lehi's family, each person has agency to choose whether to partake of the fruit or not, but our opportunity is to love, share, and invite in such a way that those we love can feel the love of God.

To help others feel God's love, we need to cultivate in ourselves Christlike attributes such as humility, charity, compassion, and patience and help turn others towards the Savior through following the two great commandments of loving God and loving our fellow men.

One of our sons struggled with fitting in and self-esteem during his teenage years. My wife and I prayed to know how to help him, and we were willing to do whatever the Lord would have us do. One day I felt prompted to ask my elders quorum president if he knew of anyone in need who I could visit together with my son. After some thought, he asked us to visit a woman with significant health challenges and, with permission from the branch president, to bring the sacrament to her each week. I was elated but also concerned about how my son would react to this weekly commitment.

On our first visit, our hearts ached for this dear woman, as she was in constant pain. She was very grateful for the sacrament, and we enjoyed visiting with her and her husband. After a few visits, one Sunday I was away and could not accompany my son, but I reminded him of our assignment. When I got home, I couldn't wait to hear how the visit went. My son replied that he didn't think his classmates got to do cool things like this. And he elaborated by saying that he brought his brother with him to help and that the sacrament went smoothly, but this dear sister

aizvainojumu. ... Tas bija tāds atvieglojums — tikt atbrīvotam no tā. ... Smagā nasta no maniem pleciem tika noņemta.”

Lai gan manam draugam joprojām ir grūtības, viņš augstu vērtē Tā Kunga namā gūto pieredzi — kā Dieva mīlestības atbrīvojošais spēks viņam palīdzēja sajusties tuvāk Dievam, ar lielāku optimismu paraudzīties uz dzīvi un mazāk raizēties par savu nākotni.

Sajūtot Dieva mīlestību, mēs daudz vieglāk varam panest savas nastas un ar pacietību un prieku pakļauties Viņa gribai. Mums rodas pārlicība, ka Dievs atcerēsies Savas derības ar mums, apmeklēs mūs mūsu ciešanās un atbrīvos mūs no gūsta. Mēs arī sākam vēlēties dalīties šajā priekā ar savu ģimeni un mīļajiem. Gluži tāpat kā Lehija ģimenē, arī katram no mums ir iespēja izvēlēties, vai nobaudīt šo augli vai nē, taču mums ir iespēja mīlēt, dalīties un aicināt tā, lai tie, kurus mēs mīlam, varētu sajust Dieva mīlestību.

Lai palīdzētu citiem sajust Dieva mīlestību, mums sevī ir jāattīsta tādas Kristum piemītošas īpašības kā pazemība, žēlsirdība, līdzjūtība un pacietība, kā arī jāpalīdz citiem pievērsties Glābējam, ievērojot divus augstākos baušļus — mīlēt Dievu un mīlēt savus līdzcilvēkus.

Vienam no mūsu dēliem pusaudzā gados bija grūti kaut kur iekļauties, un viņam bija zems pašvērtējums. Mēs ar sievu lūdzām, lai zinātu, kā viņam palīdzēt, un bijām gatavi darīt visu, ko Tas Kungs mums liktu darīt. Kādu dienu es sajutu pamudinājumu pajautāt savam elderu kворuma prezidentam, vai viņš zina kādu cilvēku, kuram būtu vajadzīga palīdzība un kuru es ar dēlu varētu apmeklēt. Pēc nelielām pārdomām viņš mūs lūdza apciemot kādu sievieti ar lielām veselības problēmām un ar draudzes prezidenta atļauju katru nedēļu viņai pasniegt Svēto Vakarēdienu. Es biju sajūsmā, taču arī bažījos, kā mans dēls attieksies pret šo iknedēļas pienākumu.

Pirmajā apmeklējuma reizē mūsu sirdis iežēlojās par šo dārgo sievieti, kura pastāvīgi cieta sāpes. Viņa bija ļoti pateicīga par Svēto Vakarēdienu, un mums ļoti patika apciemot viņu un viņas vīru. Kādu svētdienu es biju izbraukumā un nevarēju turp doties kopā ar dēlu, bet atgādināju viņam par mūsu pienākumu. Kad es atgriezos mājās, es nevarēju vien sagaidīt, lai uzzinātu, kā viņam bija gājis. Mans dēls atbildēja, ka viņš neuzskata, ka viņa klasesbiedri varētu paveikt kaut ko tikpat foršu. Un paskaidroja, ka bija paņēmis līdzi brāli un ka Svētā Vakarēdiena pasniegšana

had been sad during the week because she had invited friends to her home to watch movies, but her video player would not work. My son said he searched online, found the problem, and fixed it for her on the spot. He felt useful, happy, and trusted to do something that brightened her day. He felt God's love for him.

If despite your best efforts life is overcast, if you feel that your prayers are not heard, or if you can't feel God's love, please know that your every effort matters and, as certain as the stars above us, that Heavenly Father and Jesus Christ know, hear, and love you.

On one occasion, when His disciples were in a boat being "tossed [by the] waves," the Savior walked towards them on the water and assured them, saying, "Be of good cheer; it is I; be not afraid." When Peter wanted to walk to the Savior on the water, Jesus beckoned to him, saying, "Come." And when Peter lost his focus and began to sink, the Savior immediately reached out His hand to catch him and led him to safety while saying, "O thou of little faith, wherefore didst thou doubt?"

When the winds are against us in our lives, are we willing to be cheerful and courageous? How can we remember that the Savior does not forsake us and that He is near us, perhaps in ways we don't yet recognize? Are we willing to go to Him in faith, especially when the path before us seems impossible? And in what ways does He lift us to safety when we flounder? How can we faithfully look unto Him in every thought, without doubt or fear?

If you would like to feel the love of God more abundantly in your life, may I invite you to consider the following:

First, pause frequently to remember that you are a child of God and think of the things you are grateful for.

Second, pray daily, asking Heavenly Father to help you know who around you needs to feel His love.

Third, ask sincerely what you can do to help that individual to feel the love of God.

And fourth, act promptly on the inspiration you receive.

If we consistently pray and ask on the behalf

bija noritējusi gludi, taču šī dārgā māsa visu nedēļu bija bēdājusies, jo bija uzaicinājusi pie sevis draugus skatīties filmas, bet viņas videoatskaņotājs nedarbojās. Dēls pastāstīja, ka viņš, pameklējot informāciju internetā, bija sapratis problēmu un uz vietas to novērsis. Viņš bija laimīgs un sajūta, ka ir noderīgs un ka viņam var uzticēties, jo viņš spēja paveikt ko tādu, kas padarīja viņas dienu jaukāku. Viņš sajūta Dieva mīlestību pret sevi.

Ja, neraugoties uz jūsu vislabākajiem pūliņiem, jūsu dzīve ir drūma, ja jums šķiet, ka jūsu lūgšanas netiek uzklašātas, vai ja jūs nejutat Dieva mīlestību, tad ziniet, ka tikpat droši kā zvaigznes debesis, arī ikvienām jūsu pūlēm ir nozīme un ka Debesu Tēvs un Jēzus Kristus jūs pazīst, dzird un mīl.

Reiz, kad Viņa mācekļi bija laivā un „viļņi to mētāja”, Glābējs gāja viņiem pretī pa ūdeni un pārliecināja viņus, sacīdams: „Turiet drošu prātu, Es tas esmu! Nebīstieties!” Kad Pēteris gribēja iet pie Glābēja pa ūdens virsu, Jēzus viņu aicināja, sacīdams: „Nāc!” Kad Pēteris zaudēja savu modrību un sāka grimt, Glābējs nekavējoties izstiepa savu roku, lai viņu satvertu, un, nogādājot viņu drošībā, sacīja: „Mazticīgais, kādēļ tu šaubījies?”

Vai mēs esam spējīgi būt dzīvespriecīgi un drosmīgi, kad dzīvē sajūtam pretvēju? Vai mēs atceramies, ka Glābējs mūs neatstāj un ka Viņš ir mūsu tuvumā, ja pat mēs, iespējams, to neapzināmies? Vai mēs esam gatavi ticībā doties pie Viņa, jo īpaši tad, kad priekšā esošais ceļš liekas nepieņemams? Un kā Viņš mums palīdz pārvarēt šķēršļus, kad mēs pakļūpam? Kā mēs varam ar ticību vērsties pie Viņa katrā domā, nešauboties un nebaidoties?

Ja jūs vēlaties savā dzīvē vēl bagātīgāk sajūt Dieva mīlestību, es jūs aicinu apsvērt šo:

Pirmkārt, bieži gremdējieties pārdomās, lai atcerētos, ka esat Dieva bērni, un apdomātu to, par ko esat pateicīgi.

Otrkārt, lūdziet katru dienu Debesu Tēvu, vaicājot, kuram jūsu apkārtnē ir nepieciešams sajūt Viņa mīlestību.

Treškārt, sirsnīgi jautājiet, ko jūs varat darīt, lai viņam palīdzētu šo mīlestību sajūt.

Un, ceturtkārt, nekavējoties rīkojieties saskaņā ar saņemto iedvesmu.

Ja mēs, pastāvīgi vaicājot, lūgsim par citiem,

of others, God will show us the people we can help. And if we act promptly, we can become the means through which He answers their prayers. By doing so, in time, we will receive answers to our prayers and we will feel God's love in our own lives.

A few months ago while traveling in Vietnam, my wife and I were on a flight that took off in a heavy storm. The turbulence was severe, and dark clouds, heavy rain, and lightning could be seen from our window. After a long and volatile ascent, our airplane finally rose above the storm clouds and emerged to this glorious vista. We were reminded once again of our Heavenly Father and Jesus Christ and felt Their great love for us.

Dear friends, as one who has experienced God's love, I joyfully witness that the Savior Jesus Christ is the love of God. His love for us is perfect, personal, and perpetual. As we faithfully follow Him, may we be filled with His love and may we be a lighthouse that guides others to His love. In the name of Jesus Christ, amen.

Dievs mums parādīs tos, kuriem mēs varam palīdzēt. Un, ja mēs rīkosimies nevilcinoties, mēs kļūsim par darbarīku, ar kura palīdzību Viņš atbildēs uz viņu lūgšanām. Šādi rīkojoties, arī mēs ar laiku saņemsim atbildes uz savām lūgšanām un sajūtīsim Dieva mīlestību savā dzīvē.

Pirms dažiem mēnešiem, ceļojot pa Vjetnamu, mēs ar sievu atradāmies lidmašīnā, kas pacēlās gaisā spēcīgas vētras laikā. Mēs piedzīvojām nopietnu turbulenci, un pa logu varēja redzēt tumšus mākoņus, stipru lietu un zibeņošanu. Pēc ilgās un nestabilās pacelšanās mūsu lidmašīna beidzot uzlidoja virs vētras mākoņiem, un mūsu priekšā pavērās brīnišķīga ainava. Mums kārtējo reizi tika atgādināts par mūsu Debesu Tēvu un Jēzu Kristu, un mēs sajūtām Viņu mīlestību.

Dārgie draugi, pieredzējis Dieva mīlestību, es ar prieku apliecinu, ka Glābējs Jēzus Kristus ir Dieva mīlestības apliecinājums. Viņa mīlestība pret mums ir pilnīga, personīga un nemainīga. Kaut mēs, Viņam uzticīgi sekojot, tiktu piepildīti ar Viņa mīlestību un kaut mēs līdzinātos bākai, kas citus ved pie Viņa mīlestības. Jēzus Kristus Vārdā, āmen.